

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Nr. 2298 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali din arhidieceză ca inspectorate tractuali de scoale.

Terminul pentru depunerea esamenelor de calificățiune învățătoresci se defige în anul acesta pe 30 Iunie și zilele următoare st. v.

Cererile pentru admitere sînt a se așterne prin concerneltele oficii protopresbiterale și au se între aici până la 14 Iunie, fiind instruite în sensul §-lui 3 al regulamentului sinodal din 1873 cu atestate de botez, de moralitate, de studiile făcute și despre praca învățătorescă (servițiu). Prelângă aceste fiecare aspirant are a acude cererei de admitere o scurtă descriere a vieții sale, compusă și scrisă de el însuși, din care să fie evidente fazele mai însemnate ale vieții sale; în special dacă între terminarea antestudiilor și intrarea în preparandiă, sau între absolvirea preparandiei și intrarea în servițiu activ învățătoresc, a trecut unul sau mai mulți ani: unde și cum a petrecut aspirantul acest timp? dacă în decursul servițiului activ s'a întemplat vre-o întreprindere sau strămutare în altă comună, din ce cauză a urmat aceasta? unde și cum a petrecut timpul intercalar? Dacă aspirantul aparține armatei, e de a se arăta: în ce an s'a așezat, când și cât timp a fost în servițiu activ militar? Aceasta descriere a vieții protopresbiterul are a o censura ținînd cu deosebire în vedere prescripțiile §-lui 4 din mai sus citatul regulament; ear la cazul dacă față cu aspirantul ar ave loc vre-una din escepțiile acolo înșirate, va notifica aceasta consistoriului: la din contră va prevede actul numai cu visa sa.

În special se înseamnă, că cererei de admitere la depunerea esamenului e de a se acude tacsa de 10 fl. prescrisă în §. 125 al statutului organic, eventual a se documenta cu acte demne de credință absolută sērăciă a suplicantului. Fără de aceste nu se va mai admite nimeni la depunerea esamenului (§ 3 regul. cit.).

Ce privesce materialul pentru esamenul de calificățiune se înseamnă, că partea teoretică va cuprinde toate obiectele prescrise și obligate pentru scoalele populare elementare, subînțelegîndu-se și limba maghiară. Partea practică se va estinde asupra metodicei din diferitele obiecte de învățămînt și asupra agendelor administrative, ce are ale prevedea învățătorul la scoala populară în sensul prescripțiilor normativului scolar din 1882 (matricule scolare, cataloge, lista de absenții, rapoarte ș. a.).

Se înseamnă și cu această ocaziune spre strictă conformare a tuturor, pe cari li privesce, că învățători fără de esamen de calificățiune (învățătoresc) nu se pot admite la noue alegeri. Aceia, cari ca atari ocupă posturi învățătoresci, dacă dela prima lor aplicare au trecut doi (seau mai mulți) ani, precum și aceia, cari la esamenul de calificățiune din 1883 au fost reiișiți pe un an, sînt detori sub urmarea delăturării din funcțiune, a depune prescrisul esamen eventual a legitima împedecarea prin acte demne de credință.

Conform acestora tit. Dta prelângă intimarea unui exemplariu al acestui cerculariu, vei îndruma în special pe fie-care învățătoriu fără de esamen de calificățiune din acel tract, să se supună negreșit în anul acesta esamenului prescris de legile din vigoare; ear despre aceia, cari din ori ce cauză nu se vor conforma, vei relaționa aici până la 15 August a. c. arătînd și cauza eventualei împedecări.

Din ședința consistoriului arhidiecezan, ținută în Sibiu, la 10 Maiu, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, 14 Maiu 1884.

Parlamentul Ungariei s'a închis, și după cum se exprimă un diariu ni fără oare care cuvînt, capitala a rămas pustie. Un period de activitate

parlamentară trecu preste capul populațiunii din statul nostru, și în fața bilanțului periodului trecut uimiți stăm, căci uimiți, trebuie să stăm. Și trebuie să stăm uimiți, căci vedem regres preste tot locul încât e vorba de specialele noastre interese naționali românesci.

Eram dedați a privi constituțiunea Ungariei de mamă dulce, cu asemenea iubire, asemenea afecțiune, asemenea simț de dreptate pentru toți.

Și în teorie așa și este. Suntem toți cetățeni ai acestui stat, egali înaintea legii și înaintea lui Dumnezeu. Ungaria ca stat modern este a tuturor naționalităților locuitoare aici. Nu există deci favorizare, nu deteriorare; perfectă egalitate, perfectă libertate stă scris în constituția țerei. Și din aceste două eo ipso rezultă frățietatea cea mai perfectă.

Acestea în conturi generali. Și ele ne dau icoana cea mai perfectă din lume. Legislațiunea e chemată a perfecțiunea pas de pas icoana aceasta în conturi atât de măreață, a o perfecțiunea însă pe basa principiilor ei fundamentale și în proporție dreaptă cu ele.

Succede parlamentului a fi compus din oameni pricepători și cu bunăvoință, conduși numai de interesele adeverate a le patriei, atunci lucrul merge strună. Și dacă conducătorii e măestru, și în directivă nu se abate dela principiile — base ale icoanei, din ea ese un cap de operă, și lumea privesce cu uimire la fătul activității parlamentului ungar.

Așa în teorie.
Fie-care element constitutiv al statului are să fie la locul pentru care are și chemare, dar totodată și destoinicie. Indemnul este comun: acvitate pentru patria comună. Din el izvorește îndestulirea sufletească, aceasta nasce indeletnicirea și voia la lucru și rezultatul lor este înflorirea patriei.

Patria înflorește și bogățiile ei se inpart fără privire în dreapta sau stînga de opotrivă între toți cetățenii statului. Au lucrat toți deopotrivă, primesc răsplată deopotrivă.

Așa prescria constituția țerei, așa stă lucrul în teorie, și în teorie, fericită, de trei-ori fericită este Ungaria.

Și ea în fricirea sa teoretică a decis să facă palat sacru parlamentarismului. Și aceasta cu tot dreptul, căci noi am vădit că parlamentul este chemat a perfecțiunea pas de pas constituțiunea prin legi în tocmai principiilor fundamentale ale ei.

Așa stă lucrul în teorie și noi ne închinăm părintescei inimii a grațiosului nostru suveran.

O inimă nobilă, inimă părintească trebuie să salte în fața sanctuariului frumoasei noastre constituțiuni, și să o venereze, ca modelul posibilității fericirii pămîntesci.

Așa stăm în teorie.
Oamenii sînt oameni, și oamenii sînt păcătoși. Păcatul, ca toate păcatele nici odată nu are roade bune. O activitate în păcate, sau mai precis: o activitate cu intenție rea, fără alte motive, de cât de a lucra rău, și aceasta fără nici un titlu cu pretenție de justificare, o asemenea activitate produce distrugere. Și ea distruge însutit, când se face sub falnicul nume al constituției.

De aici vrînd nevrînd descindem la practica lucrului. Și fiind că în teorie am reflectat la țeara noastră — Ungaria, la ea va trebui să aplicăm și practica. Vom fi consecuenți, încât ne va fi permis a fi consecuenți.

Anticipăm din capul locului că fiori reci străbat inima și rerunchii nostri la pronunțarea cuvîntului consecuență. În consecuența la practicarea constituțiunii noastre, venim la constatarea adevărurilor, și adevărul nimărui nu i place.

Cu puține voim să șicem totul. Riscăm totul spuind adevărul. Ne punem între două focuri ațitate de fauri inferbântați. Și focul crește pe și de merge, căci faurii nu mai slăbesc din foi.

La 1867 s'a făcut pactul dialistic. Dieta Ungariei făcu mai apoi legea pentru egala îndreptățire a naționalităților.

Dela început încă legislațiunea Ungariei s'a pus pe teren alunecos. Din ficțiunea unei națiuni unguresci și-au luat isvorul toate celelalte ficțiuni, și astfel din ficțiuni în ficțiuni am ajuns la stadiul de ați.

Nu e mirare că lucrurile s'au desvoltat, după cum adecă ele s'au desvoltat. Greșală mare s'a făcut din toate părțile, și nu noi vom cântări în care parte ponderează păcatul.

Maghiarii, copii desmerdați prin soartea trecătoare și sburdalnici din fire, vîdîndu-se ajunși la putere, începură a sări din estravaganțe în estravaganțe.

Spre a se putea justifica în fața lumii căutară după preteceste. De ochii lumii au adus legea pentru naționalități. Nime nu mai este naiv să creadă în sinceritatea cugetului la aducerea acesteia. Din contră reseravațiunea mentală este în deobște cunoscută.

Domnul Slavici în opul seu „Die Romänen der oest. ung. Monarchie” ne spune, că de sub Maria Theresia începînd, ungurii au luat metoda de a nu se opune legilor, cari nu le conveniau. Se aduceau legile în toată forma, se sancționau și promulgau, și când era vorba la aplicare, lucrul rămânea baltă.

Această practică de o sută de ani în aplicarea legilor servi de „reservatio mentalis” la aducerea legilor din 1868.

Ce a urmat numai este secret. Noi ne am tot plîns, și aplicarea legii făcea progrese în sensul indicat de noi.

Am recurs la legislațiune contra abuzurilor, și ea ne-a întărit în credința noastră cu privire la reseravațiunea mentală. Am cerut sanarea rēului, și ea însăși a pășit agresiv.

Ținînd cont de curentul domnitoriu în jurnalistică, legislațiunea trebuia să justifice propusul nostru. Eși din reseravație și ne regularisă naționalitățile. În special Transilvania fu arondată din nou după cercuri în mod volnic cu scopul de a demonstra lumii, că cu toată proclamarea uniunii, Transilvania tot mai este autonomă.

Schiopăta justiția, schiopăta, reu schiopăta și administrația, și spre completarea lucrului legislația continua cu actele de volnicie.

În primul loc românii erau ținta tuturor lucrărilor anticonstituționale. Lucru de tot natural. Românii la începutul erei dualismului au înscenat pasivitatea față cu legislațiunea Ungariei. Pentru ei legile aduse n'au valoare, nefiind ele aduse cu concursul și consimțemîntul lor. În naiva presupunere că prin abstenența lor ei vor oprî carul statului, cu îndereticie persistă până în momentele de față în ținuta lor: pasivitate.

Ungurii la început au șis: „Volenti non fit iniuria” Am lucrat deci negenați contra noastră pe toate terenele.

În cele din urmă s'a îngroșat lucrul. Patriotismul modern și ideia de stat unguresc de tot modernă și ea, apoi naturalele consecuențe ale acestora numai putea fi reduse la „Volenti non fit iniuria”.

Est modus in rebus. Passivistii sunt dacoromâni, nu recunosc actuala basă în stat, ergo contra lor sînt justificate ori ce mijloace. Sub acest pretest s'au adus seria de legi, care de care mai draconică contra românilor. În acest sens a lucrat justiția, asemenea administrația.

Puteai prinde cu mîna rădăcina rēului. Bunăvoință de o parte și înțelepciune de alta, și astăzi n'am sta unde stăm.

Însă nu s'a urmat întocmai așa. Marele Șaguna și ai sei au cuprins toată greutatea situațiunii, el însă n'a isbutit.

A condamnat o direcțiune, despre care era convins că ea va avea triste urmări. O a condamnat succesive până la moartea sa, căci și de și vedea urmările triste traduse în fapte. Până eri o a condamnat oamenii lui Șaguna, cu provocare la tristele urmări, ca ați să o susțină tot cu provocare la tristele urmări.

Urmările din rele devin tot mai rele. Oamenii pe basa acestor urmări, scot sabia și frînghia pen-

